

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Ενώπιον Ξ.Ξενοφώντος, Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: 1303/20

Μεταξύ:

XXXXX Πολυκάρπου

Ενάγοντα

και

Κυνολογικός Όμιλος Κύπρου

Εναγόμενος

Ημερομηνία: 7/9/21

Εμφανίσεις: κ. Μιχαήλ για Ενάγοντα - Αιτητή

κ. Νεοφύτου για Εναγόμενο – Καθ'ου η Αίτηση

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

(σε αίτηση ημερ 7/4/21 για έκδοση προσωρινών διαταγμάτων)

Στην παρούσα Αγωγή, που αφορά σε ισχυριζόμενη έκδοση επιταγής χωρίς αντίκρουσμα ζητείται προσωρινό διάταγμα με το οποίο να απαγορεύεται στον Εναγόμενο και/ή τον Πρόεδρό του και άλλα πρόσωπα από το να αποξενώσουν, δεσμεύσουν κ.α. διάφορα ακίνητα μέχρι εκδίκασης της αγωγής και/ή μέχρι νεότερης αγωγής του Δικαστηρίου.

Η Αίτηση υποστηρίζεται από Ένορκη Δήλωση του Ενάγοντα, ο οποίος ως αναφέρει:

-Στις 2/3/18 ο Εναγόμενος εξέδωσε προς όφελός του συγκεκριμένη επιταγή, σε σχέση με χρήματα που δάνεισε το 2011-2012 στον Εναγόμενο.

- Ο Εναγόμενος είναι ιδιοκτήτης κάποιων ακινήτων

- Δεν είναι φερέγγυος οικονομικά και σύρεται στα Δικαστήρια για οφειλές δεκάδων χιλιάδων ΕΥΡΩ ενώ σύμφωνα με επιστολές τις οποίες επισυνάπτει ως Τεκμήρια στην Αίτηση έχει ζητηθεί από τον Έφορο Σωματείων προς το Γενικό Εισαγγελέα να προωθηθούν διαδικασίες για έλεγχο των λογαριασμών του σωματείου αφού υπάρχουν αλληλοκατηγορίες μελών.

- Την κατοχή και έλεγχο των εισπράξεων του Εναγόμενου/Καθ'ου η Αίτηση την έχει αποκλειστικά ο νυν πρόεδρος του ο οποίος δεν δίνει κανένα λογαριασμό για τα έσοδα και τα έξοδα και υπάρχει πεποίθηση ότι χρησιμοποιεί για δικούς του σκοπούς ενώ δεν ανοίγει τραπεζικό λογαριασμό με διάφορες δικαιολογίες. Σε Γενικές Συνελεύσεις δεν παρέδωσε λογαριασμούς ενώ οδήγησε τον Εναγόμενο σε περιφρόνηση από τη μεγάλη πλειψηφία των μελών του αλλά και διεθνώς.

- Κατά τον ίδιο πρέπει να εκδοθεί το διάταγμα για να διασφαλιστεί η απαίτησή του εάν του επιδικαστεί το ποσό των €25,000 αφού ο Εναγόμενος δεν είναι φερέγγυος αφού αντιμετωπίζει τεράστια οικονομικά προβλήματα, ο Πρόεδρος του μπορεί να διαθέσει χωρίς έγκριση από κανένα οιοδήποτε ποσό μετρητών έχει στην κατοχή του κι έχει ενημερωθεί από άλλο πρόσωπο την πρόθεση του Προέδρου του Εναγόμενου να πωλήσει το οίκημά του για να απαλλαχθεί από τα χρέη του ο Εναγόμενος. Σε τυχόν αποξένωση του επίδικου ακινήτου θα είναι αδύνατον να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο. Ο Εναγόμενος σύρεται στα Δικαστήρια για οφειλές στο Φ.Π.Α. ενώ βρίσκεται στο ΚΑΠ από τις 17/7/12.

Στην Ειδοποίηση Πρόθεσης Ένστασης προβάλλονται 16 Λόγοι Ένστασης με 9 επιπρόσθετους που αφορούν κυρίως στο ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την έκδοση του διατάγματος. Η Ένσταση συνοδεύεται από Ένορκες Δηλώσεις 9 προσώπων και δη του Προέδρου του Εναγόμενου και 8 άλλων προσώπων. Σύμφωνα με την εκδοχή του Εναγόμενου, ως τίθεται κυρίως σε Ένορκη Δήλωση του Προέδρου του -και η οποία ουσιαστικά

επαναλαμβάνεται κατά τυποποιημένο - αυτοματοποιημένο τρόπο από τα άλλα πρόσωπα-:

- Απορρίπτονται οι αιτιάσεις του Ενάγοντα
- Διεξάγονται ταμειακοί έλεγχοι (προσκομίζονται διάφορες βεβαιώσεις)
- Η επιταγή επί της οποίας στηρίζει την αξίωσή του ο Ενάγοντας ανήκει σε βιβλιάριο επιταγών του 2012, εκδόθηκε λευκή χωρίς όνομα και χωρίς ημερομηνία με μόνο το ποσό των €25,000, ενώ το καταστατικό του Κυνολογικού Ομίλου που ισχύει από τις 25/11/2008 απαγορεύει στο Διοικητικό Συμβούλιο να εκδίδει επιταγές και να έχει οικονομικές δραστηριότητες πέραν των €8543 (το όριο αυτό έγινε €6,500 από το τις 9/12/19). Συνεπώς είναι άγνωστο πως βρέθηκε στην κατοχή του Ενάγοντα η εν λόγω επιταγή. Την εν λόγω επιταγή είχε στην κατοχή του άλλο άτομο που επίσης κίνησε δικαστική διαδικασία και υπήρξε οπισθογράφησή της προς τον Ενάγοντα, σύμφωνα με κατάθεση του άλλου προσώπου προς το ΤΑΕ Λεμεσού.
- Ο Εναγόμενος δεν μπορεί να δανείζεται χρηματικά ποσά και δεν φαίνεται οφειλή του Εναγομένου προς τον Ενάγοντα στα λογιστικά βιβλία. Εκδόθηκαν πλαστές επιταγές από τον πρώην Πρόεδρο και άλλα μέλη του Δ.Σ. του Εναγόμενου χωρίς να είναι εξουσιοδοτημένοι από το Δ.Σ. του Ομίλου κατά παράβαση του καταστατικού και έχουν ληφθεί εναντίον του δικαστικά μέτρα. Σε επιστολή του ΤΑΕ Λεμεσού **Τεκμήριο 3** φαίνεται η ύπαρξη καταγγελίας από τον Πρόεδρο του Εναγόμενου το 2012 σε σχέση με την εν λόγω επιταγή. Κάτι που καταρρίπτει τα όσα αναφέρονται στην παρουσιαζόμενη ως Υπεύθυνη Δήλωσή του **Τεκμήριο 2** στην Αίτηση.
- Δυσφημείται ο Εναγόμενος, ο οποίος είναι η Ανώτατη Κυνολογική Αρχή της Κύπρου, συνεργάζεται με σώματα ασφαλείας της Δημοκρατίας και είναι διεθνώς αναγνωρισμένος. Ο Ενάγοντας δεν είναι καν μέλος Εναγομένου ενώ η πηγή της αναφοράς του για τα οικονομικά του Εναγόμενου είναι ο Πάνος Δημητρίου.

- Ο Ηρόδοτος Νεοφύτου δεν ήταν καν υπογράφων στον τραπεζικό λογαριασμό από τον οποίο φέρεται να εκδόθηκε η επιταγή. Η αγωγή συνιστά άκυρο δικονομικό διάβημα και καταχωρήθηκε καταχρηστικά για να δημιουργηθεί επίπλαστη διοικητική κρίση στους κόλπους του Κυνολογικού Ομίλου Κύπρου. Ουδέποτε εξέδωσε ο Εναγόμενος την επιταγή που αναφέρεται στην Αγωγή. Αρνείται τα περί χρήσης χρημάτων για ίδιο όφελος.
- Υπήρξε παλαιότερα διασπάθιση χρήματος και κακοδιαχείριση και στο παρόν στάδιο υπάρχουν τακτικοί και αιφνίδιοι έλεγχοι από Λογιστές και Ελεγκτές του Σωματείου. Με απόφαση του νυν Δ.Σ. έχει τοποθετηθεί φορολογικό κουτί ενωμένο με την υπηρεσία του Εφόρου Φορολογίας
- Δεν υπάρχει πρόθεση πώλησης του οικήματος του Ομίλου σε ιδιώτη. Δεν μπορεί το Δ.Σ. να προχωρήσει σε τέτοια οικονομική πράξη και γενικότερα οικονομική πράξη πέραν των €6,500 και μόνο η Γ.Σ. έχει δικαίωμα τέτοιας οικονομικής πράξης μετά από απόφαση του 50% πλέον ενός των παρόντων οικονομικώς τακτοποιημένων μελών του Σωματείου. Επίσης κανένα μέλος δεν έθεσε τέτοιο ζήτημα.

Η κρίση του Δικαστηρίου

Σε σχέση με Αιτήσεις παρόμοιας φύσης με την παρούσα, ο κ. Ν. Γερολέμου, Α.Ε.Δ. ως ήταν τότε, στην Αγωγή Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας **CGC CONSTANTINOU GENERAL CONSTRUCTION ΛΤΔ κ.α. ν. ΑΓΙΣΗΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΛΤΔ κ.α., Αρ. Αγωνής Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας 1300/13**, ημερομηνία απόφασης 31/10/2013, προέβη σε εκτενή ανάλυση των αρχών που διέπουν την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων, τις οποίες παραθέτω ως τέθηκαν:

“Είναι βασική αρχή του δικαίου ότι το Δικαστήριο αποφασίζει τις διαφορές των μερών, αφού ακούσει όλους τους διαδίκους. Δεν εκδίδει διαταγή πριν ακούσει και το άλλο μέρος. Αυτό εκφράζεται με το λατινικό αξίωμα «audi alteram partem».

Κατά παρέκκλιση, όμως, ο νομοθέτης για επείγουσες περιπτώσεις ή άλλες ιδιαίζουσες περιστάσεις, για να είναι αποτελεσματική η θεραπεία, επιτρέπει την έκδοση διαταγμάτων χωρίς ειδοποίηση στο άλλο μέρος. Αυτό προβλέπεται στο άρθρο 9 εδάφιο (1) του Περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6.

Σημειώνω εδώ ότι το άρθρο 4 του Κεφ. 6 έχει σχέση με έκδοση διαταγμάτων που σχετίζονται με το αντικείμενο της αγωγής.

Το άρθρο 5 του ΚΕΦ. 6 εξουσιοδοτεί την έκδοση διατάγματος αναφορικά με ακίνητη περιουσία που είναι εγγεγραμμένη στο όνομα του Εναγομένου ή σε σχέση με την οποία ο Εναγόμενος δικαιούται να εγγραφεί ως ιδιοκτήτης και βέβαια δεν αναφέρεται σε ακίνητη περιουσία που είναι το αντικείμενο της αγωγής.

Το άρθρο 32 του Ν.14/60 παρέχει στο Δικαστήριο πιο πλατιά εξουσία που δεν υποβάλλεται σε περιορισμούς αναφορικά με το ποιο μπορεί να είναι το αντικείμενο ή το περιεχόμενο του διατάγματος. Εφόσον συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις στις οποίες θα αναφερθώ κατωτέρω, το Δικαστήριο μπορεί να εκδώσει, σε κάθε πολιτική διαδικασία οιαδήποτε παρεμπόδιον διάταγμα, απαγορευτικό ή προστακτικό, αν αυτό κρίνεται δίκαιο και πρόσφορο.

Αυτή η γενική διατύπωση του άρθρου 32 έχει ερμηνευθεί με τρόπο που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν εξαιρούνται από τα διατάγματα που μπορούν να εκδοθούν δυνάμει του άρθρου 32, τα διατάγματα που προσδιορίζονται ρητά από τα άρθρα 4 και 5 του Κεφ. 6 (βλ. *Papastratis v. Petrides (1979) 1 C.L.R. 231* και *Lakatamitis v. Theodorou (1983) 1 C.L.R. 520*).

Συνεπώς, θα εξεταστεί η Αίτηση στα πλαίσια των άρθρων 4 και 5 του Κεφ. 6 στο βαθμό και σύμφωνα με τα αιτούμενα διατάγματα που σχετίζονται με αυτά και του άρθρου 32 του Ν. 14/60.

Για την επιτυχή κατάληξη της αίτησης δυνάμει του αναφερθέντος άρθρου 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου 14/60, το οποίο αναφέρεται σ' οιαδήποτε παρεμπόδιον διάταγμα, πρέπει να πληρούνται οι εξής τρεις προϋποθέσεις:

- (Α) Η ύπαρξη σοβαρού ζητήματος προς εκδίκαση.
- (Β) Η ύπαρξη ορατής πιθανότητας επιτυχίας.
- (Γ) Να είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο, χωρίς την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.

(βλ. *Odysseos v. Pieris Estates Ltd & Another (1982) 1 C.L.R. 557*)

Τέλος, εάν πληρούνται οι τρεις αυτές προϋποθέσεις κατά πόσο είναι δίκαιο και εύλογο να εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα (βλ. *Ιπποδρομιακή Αρχή Κύπρου v. Πασχάλης Χατζηβασιλίας (1989) 1 (E) A.A.D. 132*).

Το Άρθρο 32 του Ν. 14/60 ερμηνεύτηκε σε σωρεία αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου και οι αρχές που τέθηκαν απ' αυτές τις αποφάσεις είναι τόσο σαφείς που δεν χρειάζεται εκτενής αναφορά στις εν λόγω υποθέσεις. Αρκούμαι να αναφέρω μερικές απ' αυτές όπως, για παράδειγμα, τις εξής: *Karydas Taxi Co Ltd v. Komodikis (1975)*

1 C.L.R. 321, *Papastratis v. Petrides* (1979) 1 C.L.R. 231, *Jonitexo Ltd v. Adidas* (1984) 1 C.L.R. 263, *Stavrinou v. Asproghenis* (1985) 1 C.L.R. 341, *Ιπποδρομιακή Αρχή Κύπρου v. Χ'Βασίλη* (1989) 1 A.A.Δ. 152, *Κ.Ο.Τ. v. Αλκιβιάδης Θεωρή* (1989) 1 A.A.Δ. (E) 255, *Δημοκρατία της Σλοβενίας v. Beogradska A.D.* (1999) 1(A) A.A.Δ. 225, *PAREKO ALUMINIUM DESIGNSLTD v. MUSKITA ALUMINIUM CO. LIMITED κ.α.* (2002) 1(Γ) A.A.Δ. 2015, *Αριστοτέλους κ.ά. v. Benfleet Enterprises Ltd κ.ά.* (2006) 1 A.A.Δ. 280, *Ανδρέου v. Colossos Sings Ltd* (2009) 1 A.A.Δ. 1040, *Κίτσιος κ.ά. v. A. C. Kitsios Motors Ltd κ.ά.* (2010) 1 A.A.Δ. 1262, *Κυριακίδης v. Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Κύπρου) Λτδ, Πολιτική Έφεση 83/08, ημ. 11/5/11, Μελάνθιους v Μελάνθιου, Πολιτική Έφεση 394/08, ημ. 28/12/11 και Αποστόλου v. Ιωάννου, Πολιτική Έφεσης 20/10 και 21/10 ημερομηνίας 3/4/12.*

Από την υπόθεση *Κ.Ο.Τ. v. Θεωρή* παραθέτω το εξής απόσπασμα:

«Προσωρινά διατάγματα εκδίδονται με βάση το άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου 14/60 όταν το Δικαστήριο κρίνει πως η παροχή τέτοιας θεραπείας είναι δίκαιη και ευχερής. Το άρθρο αυτό το Νόμου έχει εξεταστεί επανειλημμένα από το Δικαστήριο σε σειρά υποθέσεων. Στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου *Odysseos v. Pieris Estates Ltd & other* (1982) 1 C.L.R. 557, καθορίζονται συνοπτικά μεν αλλά πολύ περιεκτικά και με σαφήνεια, οι αρχές που διέπουν την έκδοση συντηρητικών διαταγμάτων και εκείνες που ρυθμίζουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου.»

Το Δικαστήριο όταν επιλαμβάνεται τέτοιου αιτήματος πρέπει να αποφεύγει να κρίνει την ουσία της αγωγής. Η προσέγγιση της μαρτυρίας έχει ως σκοπό μόνο τη διακρίβωση της ύπαρξης ή μη των πιο πάνω προϋποθέσεων και κατά πόσο είναι δίκαιο και πρόσφορο να εκδώσει το αιτούμενο διάταγμα. (Βλ. *Jonitexo Ltd v. Adidas* (1984) 1 C.L.R. 263).

(Α) ΣΟΒΑΡΟ ΖΗΤΗΜΑ ΠΡΟΣ ΕΚΔΙΚΑΣΗ

Σχετικά με την πρώτη προϋπόθεση, δηλαδή του σοβαρού ζητήματος προς εκδίκαση, είναι αρκετό αν αποκαλύπτεται συζητήσιμη υπόθεση με βάση τα όσα φαίνονται στις έγγραφες προτάσεις.

(Β) ΟΡΑΤΗ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, δηλαδή της ύπαρξης ορατής πιθανότητας επιτυχίας της αγωγής, είναι αρκετό για τον ενάγοντα να δείξει ότι υπάρχει κάτι περισσότερο από μια απλή δυνατότητα επιτυχίας χωρίς να χρειάζεται να το αποδείξει αυτό στο επίπεδο της στάθμισης των πιθανοτήτων (*balance of probabilities*) που χρειάζεται για την απόδειξη της αγωγής. (Βλ. *Odysseos v. Pieris Estates Ltd & other* (1982) 1 C.L.R. 557 και *Πουργουρίδη κ.ά. v. Μέζου κ.α.* (1994) 1 A.A.Δ. 201, σελ. 207). Η διακρίβωση πιθανότητας επιτυχίας γίνεται με βάση την προσαχθείσα μαρτυρία η οποία πρέπει να αναφέρεται με ακρίβεια σε γεγονότα από τα οποία να καταδεικνύεται η ύπαρξη πιθανότητας (βλ. *Ανδρέας Σάββα Κυτάλα v. Άννα Χρυσάνθου* (1996) 1 A.A.Δ. 253, 257-8).

(Γ) ΔΥΣΚΟΛΟ Ή ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΙ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΕ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΣΤΑΔΙΟ ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΚΔΟΘΕΙ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Η προϋπόθεση, όπως φαίνεται και από την επιφύλαξη του άρθρου 32(1) του Νόμου 14/60 και όπως εξηγήθηκε στις πιο πάνω αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, είναι το κατά πόσο «θα είναι δύσκολο ή αδύνατο ν' απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο» αν δεν δοθεί το αιτούμενο διάταγμα και ο Αιτητής επιτύχει τελικά στην αγωγή του. Μια τέτοια περίπτωση είναι όταν ο ενάγων δεν θα μπορεί να αποζημιωθεί καθότι δεν είναι δυνατός ο υπολογισμός. Μια άλλη περίπτωση είναι εκείνη όταν η οικονομική κατάσταση του εναγομένου είναι τέτοια που αν δεν εμποδιστεί η αποξένωση ακίνητης ή κινητής του περιουσίας θα είναι δύσκολο για τον ενάγοντα η εκτέλεση της απόφασης που πιθανόν να εκδοθεί υπέρ του.

Επίσης το Δικαστήριο πρέπει να έχει υπόψη κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας να εκδώσει ή όχι ένα προσωρινό διάταγμα, την αρχή ότι είναι ανεπιθύμητο να ζητείται με την αίτηση για προσωρινό διάταγμα ουσιαστικά ή ίδια θεραπεία με αυτή της αγωγής έτσι ώστε ν' αναγκάζεται το Δικαστήριο να εκδικάζει το ίδιο θέμα δύο φορές. (Βλ. γενικά *Halsbury's Laws of England*, 3η έκδοση, Τόμος 21, παράγρ. 763, *Michael v. Brevinos Ltd* (1969) 1 C.L.R. 578, *Bhimjiyani v. Gregoriou* (1980) 1 C.L.R. 14 και την υπόθεση *Re Χ'Κωνσταντή* (1988) 1 Α.Α.Δ. 2187).

.....

Όπως έχει αναφερθεί ανωτέρω, είναι νομολογημένο ότι το δικαστήριο στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δεν πρέπει να υπεισέρχεται στην ουσία της υπόθεσης και να καταλήγει σε συμπεράσματα αναφορικά με την πλήρη εξέταση του πραγματικού και νομικού καθεστώτος της υπόθεσης. Ούτε πρέπει να αποφαινεται σε θέματα αξιολογίας εκτός εκεί που αυτό είναι απόλυτα αναγκαίο διότι διαφορετικά θα επηρεάζετο δυσμενώς η υπόθεση στην ουσία της για τον διάδικο εκείνο τον οποίο το Δικαστήριο έκρινε από αυτό το στάδιο ως αναξιόπιστο. (Βλ. μεταξύ άλλων *Jonitexo Ltd v. Adidas* (1984) 1 C.L.R. 263, σελ. 267-8, *Γρηγορίου κ.α.ν. Χριστοφόρου κ.α.* (1995) 1 Α.Α.Δ. 248, σελ. 269-270, *Demades Overseas Ltd v. StudioMa.St. Ltd* (1996) 1 Α.Α.Δ. 799 και *Bacardi & Co Ltd v. Vinco Ltd* (1996) 1 Α.Α.Δ. 788).

Τα ίδια ειπώθηκαν και σε μεταγενέστερες αποφάσεις. (Βλ. *Δημοκρατία της Σλοβενίας v. Beogradska Banka A.D.* Πολιτική Έφεση 10042, ημερομηνίας 23.02.1999, απόφαση πλειοψηφίας *T.A. Micrologic Computer Consultants Ltd v. Micro soft Corporation*, Πολιτική Έφεση 11159, ημερομηνίας 20.11.2002 και *Parico Aluminium Designs Ltd v. Muskita Aluminium Co. Limited κ.α.*, Πολιτική Έφεση 11156, ημερομηνίας 19.12.2002).

Στην υπόθεση (*T.A. Micrologic Consultants Ltd*) ο πρώην Εφέτης, κ. Νικολάου, διατύπωσε το θέμα ως εξής:

«Σε ενδιάμεση διαδικασία για προσωρινό διάταγμα εκείνο που χρειάζεται δεν είναι η απόδειξη του ουσιαστικού δικαιώματος αλλά σοβαρές ενδείξεις περί της πιθανότητας ύπαρξής του. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα των επί του θέματος αποφάσεών μας: βλ. ενδεικτικά τις *Constantinides v. Makriyiorghou* (1978) 1 C.L.R. 585, *Odysseos v. Pieris Estates & Others* (1982) 1 C.L.R. 557 και *Κυτάλα v.*

Χρυσάνθου κ.α. (1996) 1 A.A.Δ. 253. Αυτό συχνά παραγνωρίζεται στα Επαρχιακά Δικαστήρια τόσο από δικηγόρους όσο και από Δικαστές με αποτέλεσμα η διαδικασία να γίνεται απαραδέκτως πολύπλοκη και μακρά»

Στην υπόθεση (**Parico Aluminium Design Ltd**), ο έντιμος Δικαστής κ. Καλλής υιοθέτησε το πιο πάνω απόσπασμα από την υπόθεση **T.A. Micrologic** και παράπεμψε επίσης στην υπόθεση **Επίσημος Παραλήπτης v. Nacantony Trading Co. Ltd (1998) 1 A.A.Δ. 1653**, όπου λέχθηκε ότι «. το Δικαστήριο εξετάζει τη μαρτυρία με σκοπό να αποφασίσει κατά πόσο είναι δίκαιο ή όχι να εκδώσει το διάταγμα αποφεύγοντας να υπεισέλθει στην ουσία της υπόθεσης.».

Σε αιτήσεις ενδιάμεσης φύσης υπό κανονικές συνθήκες πρέπει κι αυτές να υποστηρίζονται από ένορκες δηλώσεις προσώπων που έχουν προσωπική γνώση των γεγονότων όμως επιτρέπεται όπως μια ένορκη δήλωση περιέχει δηλώσεις κατόπιν πληροφοριών νοουμένου ότι εκτίθενται οι πηγές τους. (Βλ. **Δ. 39 κ.2 των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών** και την υπόθεση **Louis Vuitton v. Δέρμοσακ Λτδ (1992) 1 A.A.Δ. 1453 σελ. 1463-1464** και **Fashion Box S.R.L. v. Ferro Fashions Ltd, Πολιτική Έφεση 9984, ημερομηνίας 29.10.1999.**»

Πρέπει επίσης να είναι αναγκαίο να εκδοθεί το διάταγμα με βάση την αρχή του ισοζυγίου της ευχέρειας. Κρίνω απαραίτητο να αναφερθώ στη **Bacardi & Co Ltd v. Vinco Ltd (1996) 1 A.A.Δ. 788**, όπου αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

« Αναφορικά με το ισοζύγιο της ευχέρειας αυτό υποδηλώνει το ενδιαφέρον του δικαστηρίου να ισοζυγίσει τον κίνδυνο αδικίας η οποία θα προκύψει αν φανεί ότι η απόφαση του που δόθηκε στο ενδιάμεσο στάδιο ήταν εσφαλμένη. Όπως το έχει θέσει ο δικαστής Hoffman στην **Films Rover International Limited v. Cannon Film Sales Limited (1987) 1 W.L.R. 670**:

"Το κύριο δίλημμα σε σχέση με την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων, είτε αυτά είναι απαγορευτικά ή επιτακτικά, είναι ότι υπάρχει εξ ορισμού ο κίνδυνος ότι το δικαστήριο μπορεί να πάρει εσφαλμένη απόφαση, με το νόημα ότι έχει χορηγήσει διάταγμα σε διάδικο ο οποίος αποτυγχάνει ν' αποδείξει τα δικαιώματά του κατά τη δίκη (ή θα αποτύγχανε αν υπήρχε δίκη) ή διαζευκτικά με το να παραλείψει να χορηγήσει διάταγμα σε διάδικο που επιτυγχάνει (ή θα πετύχει) στη δίκη. Αποτελεί επομένως θεμελιώδη αρχή ότι το δικαστήριο πρέπει να υιοθετήσει εκείνη την πορεία η οποία φαίνεται ότι ενέχει τους λιγότερους κινδύνους αδικίας εάν ήθελε φανεί ότι η απόφαση του ήταν 'εσφαλμένη' με το πιο πάνω νόημα. Οι κατευθυντήριες γραμμές για τη χορήγηση και των δυο ειδών προσωρινών διαταγμάτων πηγάζουν από αυτή την αρχή."

Σύμφωνα με τον **Drysdale** (πιο πάνω), παρα. 6.15, ένας από τους παράγοντες που επηρεάζουν το ζήτημα του ισοζυγίου της ευχέρειας είναι η διατήρηση του status quo. Η διατήρηση του status quo ειδικώς ευνοεί την χορήγηση προσωρινού διατάγματος σε

εκείνες τις περιπτώσεις που ο εναγόμενος έχει μόλις αρχίσει την εμπλοκή του στην επίδικη πράξη και όπου οι πωλήσεις του και η επένδυση κεφαλαίου ήταν μικρές, ενώ ο ενάγων έχει μια δημιουργημένη επιχείρηση (Coringe, παραρ. 625).

Δημιουργείται, ωστόσο, δυσκολία ως προς το τί σημαίνει η φράση "status quo". Η δυσκολία επισημαίνεται από τον Vice Chancellor Megarry στην *Metric Resources Corporation v. Leasemetrix Ltd and Another* (1979) F.S.R. 571, ο οποίος στις σελ. 581-582 θέτει το θέμα ως πιο κάτω:

"Ο όρος - status quo - είναι εκ πρώτης όψεως σαφώς ατελής, και όπως πρότεινα στην *Robbie v. Football Club Ltd*, μη δημοσιευθείσα, ημερ. 26.3.79, νομίζω ότι ο πλήρης όρος είναι 'status quo ante bellum'. Εάν η έκδοση του κλητηρίου εντάλματος αποτελεί το νοητικό ισάξιο της έκρηξης του πολέμου, αυτό θα απαιτούσε όπως το ζήτημα εξετασθεί όταν εκδίδεται το κλητήριο ένταλμα, κάτι το οποίο κάποτε θα ήταν παράξενο ή άδικο. Αν προωθηθεί η μεταφορική έννοια τότε πολύ καλά θα προκύψει ότι το ορθό status quo ante bellum είναι η κατάσταση πραγμάτων η οποία υφίστατο αμέσως πριν από την πράξη που αποτελεί το casus belli, εκτός αν οι εχθροπραξίες καθυστερήσουν τόσο πολύ έτσι που η επίδικη πράξη να καθίσταται μέρος του status quo."

Όσον αφορά την πρώτη και τη δεύτερη προϋπόθεση, προκύπτει τόσο η ύπαρξη αγωγίμου δικαιώματος (σοβαρό θέμα προς εκδίκαση) όσο και συζητήσιμη υπόθεση (ορατή πιθανότητα επιτυχίας). Πρόκειται σύμφωνα και με την Ε.Δ. που υποστηρίζει την Αίτηση αλλά σύμφωνα και με τους δικογραφημένους ισχυρισμούς του Εναγόμενου για διεκδίκηση ποσού δυνάμει επιταγής που δεν τιμήθηκε και/ή λόγω συμφωνίας δανείου. Άρα διεκδικείται ποσό βάσει συναλλαγματικής ή βάσει συμφωνίας. Παρατίθενται δε σχετικοί ισχυρισμοί στην Ένορκη Δήλωση αλλά και η ίδια η κατ' ισχυρισμό μη τιμηθείσα επιταγή επισυνάπτεται ως Τεκμήριο στην Αίτηση.

Έρχομαι στην αδυναμία ή κίνδυνο μη απονομής πλήρους δικαιοσύνης σε μεταγενέστερο στάδιο, δηλαδή την 3^η προϋπόθεση για έκδοση προσωρινού διατάγματος. Αναφέρεται στην Ένορκη Δήλωση επί της Αίτησης ότι ο Καθ' ου η Αίτηση Εναγόμενος δεν είναι φερέγγυος, ότι αντιμετωπίζει τεράστια οικονομικά προβλήματα και οι εισπράξεις του ελέγχονται από τρίτο πρόσωπο που «τελεί πλήρη συσκότιση με τα οικονομικά του τόσο από τις 13/11/18 οπότε ανέλαβε καθήκοντα προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου,

κατόπιν εκλογής του στις 6/11/2018, όσο και μετά την επανεκλογή του στις παράνομες και αντικαταστατικές εκλογές που έλαβαν χώραν στις 25/6/2020 και ο οποίος ανά πάσα στιγμή μπορεί να διαθέσει το οιονδήποτε ποσό μετρητών έχει στην κατοχή του χωρίς έγκριση από καν ένα και/ή χωρίς προειδοποίηση σε κανένα για οιονδήποτε σκοπό ήτοι προσωπικό, επαγγελματικό και/ή άλλης φύσεως. Η κατάσταση αυτή καθιστά τον εναγόμενο/καθ'ου η αίτηση ακόμη πιο αναξιόπιστο στις οικονομικές του συναλλαγές και οφειλές και επιβεβαιώνει την κατάσταση αφερεγγυότητάς του. Επίσης αναφέρεται ότι δηλώθηκε σε άλλο πρόσωπο ότι πρόθεση είναι η πώληση του οικήματος για να απαλλαχθεί ο Κυνολογικός Όμιλος από τα χρέη του» (παρ. 10 της Ένορκης Δήλωσης επί της Αίτησης).

Αυτά διαψεύδονται, απορρίπτονται με ειδικές αναφορές σε Ένορκες Δηλώσεις επί της Ένστασης του Εναγόμενου. Δεν μπορώ συνεπώς από αυτές τις αναφορές να προβώ σε συμπέρασμα μη φερεγγυότητας του Εναγόμενου και άρα σε κίνδυνο μη απονομής πλήρους δικαιοσύνης σε μεταγενέστερο στάδιο . Πρόκειται ουσιαστικά για 2 αντιτιθέμενες, εκ διαμέτρου διαφορετικές εκδοχές. Ειδικά δε ως προς την ύπαρξη ποινικής υποθέσεως εναντίον του Εναγομένου για μη συμμόρφωση με φορολογικές υποχρεώσεις, με δεδομένο το τεκμήριο αθωότητας και το δικαίωμα σιωπής-μη αυτοενοχοποίησής του- θα απέχω από το να διατυπώσω οιαδήποτε κρίση.

Παρά τα πιο πάνω όμως, κρίνω ότι πληρείται η Τρίτη προϋπόθεση για έκδοση του διατάγματος, αφού κατ' ουσίαν δεν αντικρούεται - πέραν μίας γενικής άρνησης και χωρίς ειδική μαρτυρία από πλευράς του Εναγόμενου ή κάποια αναφορά ή σχολιασμό, η αναφερόμενη τοποθέτησή του στο ΚΑΠ από το 2012, η οποία και περιγράφεται στην παράγραφο 12 της Ένορκης Δήλωσης επί της Αίτησης αλλά και αναφέρεται και σε σφραγίδα στο σώμα της επιταγής Τεκμήριο 1 στην Ε.Δ. που υποστηρίζει την Αίτηση. Με βάση την εν λόγω τοποθέτηση του Εναγομένου – Καθ'ου η Αίτηση στο ΚΑΠ κρίνω ότι

στοιχειοθετείται και οικονομική αφερεγγυότητα του Καθ'ου η Αίτηση και άρα στοιχειοθετείται κίνδυνος για μη απονομή πλήρους δικαιοσύνης μετά την τυχόν έκδοση απόφασης λόγω μη φερεγγυότητας του Εναγόμενου.

Κρίνω λοιπόν ότι με δέσμευση ακίνητης ιδιοκτησίας, με δεδομένη την οικονομική αφερεγγυότητα του Καθ'ου η Αίτηση, διασφαλίζεται ότι θα ικανοποιηθεί η απόφαση σε περίπτωση επιτυχίας της Αγωγής.

Η Αίτηση στηρίζεται και επί του άρθρου 5 του Κεφ.6 του οποίου λόγω της οικονομικής αφερεγγυότητας του Εναγόμενου, επίσης βρίσκω ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις (θεωρώ ότι υπάρχει καλή βάση αγωγής με βάση την Ένορκη Δήλωση που υποστηρίζει την Αίτηση και κρίνω ότι με τυχόν μεταβίβαση της ιδιοκτησίας σε κάποιο τρίτο, ο Ενάγοντας θα εμποδιστεί σε ικανοποίηση της δικαστικής απόφασης που τυχόν θα εκδοθεί εναντίον του).

Κρίνω επίσης ότι η έκδοση του διατάγματος, επιτυγχάνει και τη διατήρηση του status quo ως αυτό έχει, αφού θα παραμείνει στην ιδιοκτησία του Εναγομένου. Δεν παραλείπω δε να σημειώσω ότι η εκδοχή του Εναγόμενου, σύμφωνα και με την ίδια τη Δήλωση του Προέδρου του, είναι ότι δεν υπάρχει πρόθεση αποξένωσης. Με αυτά τα δεδομένα, το ισοζύγιο της ευχέρειας γέρνει προς την έκδοση του διατάγματος.

Τούτων λεχθέντων, θεωρώ ότι η δέσμευση και των δύο ακινήτων (από τα Τεκμήρια 3 Α και 3Β σε σχέση με την εκτιμημένη αξία τους) είναι δυσανάλογη και υπερβολική για απαίτηση ύψους €25,000. Οπότε το διάταγμα θα εκδοθεί σε σχέση με το δεύτερο εξ' αυτών, του οποίου η εκτιμημένη αξία για το 2018 υπερβαίνει το ποσό των €25,000.

Εκδίδεται προσωρινό διάταγμα με το οποίο απαγορεύεται στον Εναγόμενο και/ή τον Πρόεδρό του και/ή στο Σ.Χατζησάββα και/ή στο Δ.Σ. του Εναγόμενου και/ή στους αντιπροσώπους, εκπροσώπους και υπαλλήλους του Εναγόμενου από το να αποξενώσουν και/ή δεσμεύσουν και/ή διαθέσουν και/ή υποθηκεύσουν και/ή επιβαρύνουν με οποιοδήποτε τρόπο το όλο μερίδιο ή μέρος μεριδίου του ακινήτου που αναφέρεται στην παρ. Α. σημείο β) της Αίτησης μέχρι τελικής εκδίκασης της παρούσας Αγωγής ή μέχρι νεότερης διαταγής του Δικαστηρίου.

Λόγω της μερικής επιτυχίας της Αίτησης, τα έξοδα, ως θα υπολογιστούν τότε από την/τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο, ακολουθώντας το αποτέλεσμα της Αίτησης, επιδικάζονται υπέρ του Ενάγοντα-Αιτητή κι εναντίον του Εναγομένου -Καθ'ου η Αίτηση, υπολογιζόμενα στο 50% αυτών που κανονικά θα επιδικάζονταν, πληρωτέα στο τέλος της διαδικασίας.

.....
Ξενής Ξενοφώντος, Ε.Δ.

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. Ε176/2021

ΜΕΤΑΞΥ:

ΚΥΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Εφεσεύοντα/Εναγόμενου

και

ΑΝΤΩΝΗ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

Εφεσίβλητου/Ενάγοντα

Έφεση από τον Εφεσεύοντα/Εναγόμενο, εναντίον της Απόφασης του
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, του κ. Ξ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ, Ε.Δ., ημερ.
07/09/2021, στην Αγωγή Αρ. 1303/20.

Προς: (1) κ.κ. Νεοφύτου & Νεοφύτου Δ.Ε.Π.Ε.
Δικηγόρους – Λευκωσία (Δ.Θ. 60)

Πληροφορείσθε ότι η πιο πάνω έφεση καταχωρήθηκε στο Μητρώο του Ανωτάτου
Δικαστηρίου με τον πιο πάνω αριθμό πολιτικής έφεσης.

Αρχιπρωτοκολλητής

Αντίγραφο: (2) κ. Πέτρο Μιχαήλ
Δικηγόρους – Λευκωσία (Δ.Θ. 353)

353

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. Ε174/2021

ΜΕΤΑΞΥ:

ΚΥΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Εφεσείοντα/Εναγόμενου

και

ΠΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Εφεσίβλητου/Ενάγοντα

Έφεση από τον Εφεσείοντα/Εναγόμενο, εναντίον της Απόφασης του
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, του κ. Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Ε.Δ., ημερ.
31/08/2021, στην Αγωγή Αρ. 1304/20.

Προς: (1) κ.κ. Νεοφύτου & Νεοφύτου Δ.Ε.Π.Ε.
Δικηγόρους – Λευκωσία (Δ.Θ. 60)

Πληροφορείσθε ότι η πιο πάνω έφεση καταχωρήθηκε στο Μητρώο του Ανωτάτου
Δικαστηρίου με τον πιο πάνω αριθμό πολιτικής έφεσης.

Αρχειοφύλακας
Αρχιπρωτοκόλλητης

Αντίγραφο: (2) κ. Πέτρο Μιχαήλ
Δικηγόρους – Λευκωσία (Δ.Θ. 353)

